

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

09.07.2007. godina
Beograd

Kzp. ok 6/06

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, Posebno odeljenje, u veću sastavljenom od sudija: Milene Inić-Drecun, predsednika veća, Gorana Čavline, Slobodana Rašića, Miodraga Vićentijevića, Dragomira Milojevića, Sonje Manojlović i Slobodana Gazivode, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Popovićem, zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog **AA i dr.**, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. i 4. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., rešavajući o zahtevima branilaca osuđenih DD, GG, EE i ŽŽ, za ispitivanje zakonitosti pravosnažnih presuda Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.P.6/03 od 18.07.2005. godine i Vrhovnog suda Srbije u Beogradu, Posebno odeljenje Kž-I-ok-2/06 od 26.05.2006. godine, nakon sednice veća održane dana 05., 06., 07., 08., 09. i 12.03.2007. godine u prisustvu osuđenih DD, GG i branilaca osuđenih, advokata AB, AV, AG, AD i AĐ, doneo je 09.07.2007. godine, sledeću

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovani zahtevi branilaca osuđenih DD, GG, EE i ŽŽ za ispitivanje zakonitosti pravosnažnih presuda Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.P.6/03 od 18.07.2005. godine i Vrhovnog suda Srbije u Beogradu, Posebno odeljenje Kž-I-ok-2/06 od 26.05.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje K.P.6/03 od 18.07.2005. godine, pored ostalog, oglašeni su krivim i osuđeni:

- optuženi **AA**, zbog krivičnog dela zločinačko udruživanje iz člana 227. stav 1. KZ RS, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od pet godina, krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 4. KZ RS u vezi člana 19, a kažnjivo po članu 26. KZ SRJ, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 15 godina i krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. i 4. KZ RS, a kažnjivo po članu 26. KZ SRJ, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 40 godina, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 40 godina;

- optuženi **BB**, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 4. KZ RS u vezi člana 19. KZ SRJ, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 15 godina i krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. i 4. KZ RS, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 40 godina, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 40 godina, u koju kaznu mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 28.03.2003. godine, pa nadalje;

- optuženi **EE**, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 4. KZ RS u vezi člana 19. KZ SRJ, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 13 godina i za krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. i 4. KZ RS, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 15 godina, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina, u koju kaznu mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 12.04.2003. godine, pa nadalje;

- optuženi **ĐĐ**, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. i 4. KZ RS, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 40 godina, u koju kaznu mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 24.03.2003. godine, pa nadalje;

- optuženi **VV**, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. i 4. KZ RS, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 40 godina;

- optuženi **GG**, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 4. KZ RS u vezi člana 19. KZ SRJ, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

- optuženi **DD**, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 2. tačka 4. KZ RS pomaganjem u vezi člana 19. i 24. KZ SRJ, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 12 godina i za krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. i 4. KZ RS pomaganjem u vezi člana 24. KZ SRJ, za koje delo mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od 15 godina, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

- optuženi **ŽŽ**, zbog krivičnog dela neprijavlivanja pripremanja krivičnog dela iz člana 202. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, u koju kaznu mu je uračunato vreme

KZ RS, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, u koju kaznu mu je uračunavo vreme provedeno u pritvoru od 28.03. do 13.06.2003. godine.

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, Posebno odeljenje presudom Kž-I-ok-2/06 od 26.05.2006. godine uvažio je žalbe Specijalnog tužioca, OJT u Beogradu u odnosu na optuženog EE, branioca optuženog ĐĐ, optuženih VV, ŽŽ i njihovih branilaca i po službenoj dužnosti, preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni, tako što je:

- krivično-pravne radnje za koje je optuženi AA oglašen krivim pod II i II tačka 1 izreke prvostepene presude, pravno kvalifikovao kao krivično delo teško ubistvo u pokušaju i saizvršilaštvu iz člana 114. tačka 5. KZ-a, u vezi člana 30. i 33. KZ-a, a krivično-pravne radnje pod II i II tačka 2 izreke prvostepene presude kao krivično delo teškog ubistva iz člana 114. tačka 1. i 5. KZ-a, u saizvršilaštvu u vezi člana 33. KZ-a;

- krivično-pravne radnje za koje su optuženi BB, EE i GG oglašeni krivim pod II tačka 1 izreke prvostepene presude, pravno kvalifikovao kao krivično delo teško ubistvo u pokušaju iz člana 114. tačka 5. KZ-a u saizvršilaštvu u vezi člana 30. i 33. KZ-a;

- krivično-pravne radnje za koje su optuženi BB, EE, ĐĐ i VV oglašeni krivim pod II tačka 2 izreke prvostepene presude, pravno kvalifikovao kao krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 1. i 5. KZ-a u saizvršilaštvu u vezi člana 33. KZ-a;

- krivično-pravne radnje za koje je optuženi DD oglašen krivim pod III i III tačka 1 izreke prvostepene presude, pravno kvalifikovao kao krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. KZ-a u pokušaju i pomaganjem u vezi člana 30. i 35. KZ-a, a krivično-pravne radnje opisane pod III i III tačka 2 izreke prvostepene presude kao krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. KZ-a pomaganjem u vezi člana 35. KZ-a;

- krivično-pravne radnje za koje je optuženi ŽŽ, oglašen krivim pod IV izreke prvostepene presude pravno kvalifikovao kao krivično delo neprijavlivanja pripremanja krivičnog dela iz člana 331. stav 2. u vezi stava 1. KZ-a;

te optuženima AA, BB, EE i DD za izvršena krivična dela, utvrdio pojedinačne kazne i to:

- optuženom AA,

- za krivično delo zločinačko udruživanje iz člana 227. stav 1. KZ RS, kaznu zatvora u trajanju od pet godina;

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. KZ-a u pokušaju u vezi člana 30. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 1. i 5. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 40 godina,

- optuženom BB,

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. KZ-a u pokušaju u vezi člana 30. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 1. i 5. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 40 godina,

- optuženom EE,

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. KZ-a u pokušaju u vezi člana 30. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 13 godina;

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 1. i 5. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 30 godina,

- optuženom DD,

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. u pokušaju i pomaganjem u vezi člana 30, 35. i 37. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 12 godina;

- za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. tačka 5. pomaganjem u vezi člana 35. KZ-a, kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

Pa je na osnovu člana 60. stav 1. KZ-a, u odnosu na opt. AA, BB i EE i člana 48. stav 2. tačka 2. KZ SRJ u odnosu na opt. DD, optužene osudio

optuženog **DD** na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 40 godina;

optuženog **BB** na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 40 godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 28.03.2003. godine pa nadalje;

optuženog **EE** na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 30 godina u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 12.04.2003. godine pa nadalje;

optuženog **DD** na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

optuženog **DD** na kaznu zatvora u trajanju od 30 godina, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 24.03.2003. godine pa nadalje;

optuženog **VV** na kaznu zatvora u trajanju od 35 godina;

optuženog **GG** na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina;

optuženog **ŽŽ** na kaznu zatvora u trajanju od dve godine u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 28.03. do 13.06.2003. godine.

Istom presudom žalba Specijalnog tužioca OJT u Beogradu u odnosu na optužene AA, BB, GG, DD i ŽŽ, žalbe optuženih VV, ŽŽ i njihovih branilaca, te branioca optuženog DD u nepreinačenom delu i žalbe optuženih BB, GG, DD i njihovih branilaca, branilaca optuženih AA i EE su odbijene kao neosnovane, a prvostepena presuda u nepreinačenom delu potvrđena.

Protiv obe presude zahteve za ispitivanje zakonitosti su blagovremeno izjvili:

-branioci osuđenog DD, advokati AD i AG, zbog povrede krivičnog zakona na štetu osuđenog iz člana 369. stav 1. tačka 4. u vezi člana 430. stav 1. ZKP, bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP i člana 40. tačka 5. i 6. u vezi člana 430. stav 2. ZKP i povrede prava osuđenog na odbranu na glavnom pretresu i u žalbenom postupku iz člana 430. stav 3. ZKP, sa predlogom da se zahtev uvaži;

-branioci osuđenog EE, advokati AB, AE i AŽ, zbog povrede krivičnog zakona na štetu osuđenog iz člana 430. tačka 1. u vezi člana 369. tačka 4. i 6. ZKP i povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 430. tačka 2. u vezi člana 40. tačka 5. ZKP, sa predlogom da se obe presude ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje;

-branilac osuđenog GG, advokat AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP i povrede krivičnog zakona na štetu osuđenog iz člana 369. stav 1. tačka 4. ZKP, sa predlogom da se obe presude ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje;

-branilac osuđenog ŽŽ, advokat AĐ, zbog povrede krivičnog zakona na štetu osuđenog iz člana 369. tačka 3., 4. i 6. ZKP i povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP, sa predlogom da se pravnosnažna presuda preinači tako da se optužba odbije zbog zastarelosti krivičnog gonjenja, ili da se osuđeni oslobodi od optužbe usled nedostatka dokaza, ili da se obe presude ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U podnesku pod brojem Ktr-I-2471/06 od 07.08.2006. godine, Republički javni tužilac Srbije je predložio da se zahtevi odbiju kao neosnovani.

Nakon što je postupljeno u smislu člana 431. stav 4. i 5. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća u prisustvu osuđenih DD, GG i branilaca osuđenih, advokata AB, AV, AG, AD i AĐ, pa je nakon razmatranja spisa predmeta, pobijane presude i navoda u zahtevima branilaca osuđenih, našao da su zahtevi neosnovani.

U zahtevima se neosnovano pobija pravnosnažna presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 10. ZKP i s tim u vezi navodi, da je pravnosnažna presuda zasnovana na dokazima na kojima se ne može zasnivati i to na zapisnicima o saslušanju osuđenih DD, GG, EE, ŽŽ i DD, kao i na izveštaju o kriminalističko-tehničkom pregledu lica mesta - stana SS.

Zahtevima branilaca osuđenih se ponavljaju žalbeni navodi protiv presude prvostepenog suda u kojima osporavaju validnost navedenih dokaza, iz zapisnika o uviđaju od strane istražnog sudije Višeg suda u Podgorici u vezi događaja vezan za oštećenog OO kao i ostala prateća kriminalističko-tehnička dokumentacija insistirajući da se obe presude zasnivaju na tim dokazima koji nisu pribavljeni u skladu sa zakonom, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz citiranog zakonskog propisa.

Suprotno navodima iz zahteva ovaj sud nalazi da su oba suda u presudama izneli uverljive razloge zbog kojih se zaključuje da se radi o validnim dokazima, te da stoga nije učinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka.

Drugostepeni sud veoma detaljno i sa puno analitičnosti daje razloge zašto smatra da su iskazi osuđenih DD, DD, EE i GG validni i pribavljeni u skladu sa zakonom na stranama 12 do 26 pobijane presude. Razloge drugostepenog suda u svemu prihvata i ovaj sud i na iste upućuje. Dakle, nepotrebno je iste ponavljati, pa s obzirom na to zaključak je ovog suda da se pobijane presude ne zasnivaju na dokazima na kojima se po odredbama Zakonika o krivičnom postupku ne mogu zasnivati. Suprotno navodima u zahtevima pobijane presude se zasnivaju na dokazima izvedenim na glavnom pretresu, pa i odbranama navedenih osuđenih u pretkrivičnom i istražnom postupku. Nužno je reći da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je cenio sve odbrane osuđenih koje su davali u ovom krivičnom postupku, jasno se opredeljujući koje odbrane prihvata, koje ocenjuje kao priznanje, dajući za to valjane razloge, a koje Vrhovni sud kao drugostepeni sud, rešavajući o žalbama s pravom prihvatio. Inače priznanje ovih osuđenih, koje sud prihvata, a koje se zahtevima osporava, nije obično priznanje izvršenja krivičnog dela i učestvovanja u istom. To je detaljan opis celog događaja, a preciznost i sveobuhvatnost u opisu činjenica koje su osuđeni izneli upućuju na zaključak da iste može izneti samo lice koje je delo izvršilo ili učestvovalo u izvršenju istog, tako da se navodima iz zahteva, po oceni ovog suda, ne dovodi u sumnju istinitost i zakonitost ovih iskaza, kako to pravilno nalaze prvostepeni i drugostepeni sud.

U zahtevima se neosnovano navodi da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka u smislu člana 430. stav 2. ZKP, time što je u rešavanju o žalbama izjavljenim protiv prvostepene presude učestvovao u drugom stepenu sudija koji se morao izuzeti u smislu člana 40. tačka 5. i 6. ZKP i to sudije koje su učestvovala u donošenju rešenja Vrhovnog suda Srbije u Beogradu - Posebno odeljenje KŽ-II-ok-23/05 od 15.04.2005. godine, kojim je preinačeno prvostepeno rešenje o izdvajanju zapisnika o izjavama osuđenog DD.

Ovo iz razloga jer u smislu člana 40. tačka 5. ZKP, učestvovanje sudija Vrhovnog suda u donošenju navedenog rešenja ne može se smatrati da su učestvovali u donošenju odluke nižeg suda ili da su u istom sudu učestvovali u donošenju odluke koja se pobija žalbom. Naime, donošenje navedenog rešenja ima procesno pravni karakter, a ne karakter meritornog odlučivanja o glavnoj stvari. U suprotnom sve sudije Vrhovnog suda koje su učestvovala u donošenju procesno pravnih odluka (o izdvajanju spisa, pritvoru itd.), morale bi biti izuzete. Stoga su neosnovani navodi u zahtevima da su sudije Vrhovnog suda Srbije Dragiša Đorđević, Zoran Savić i Nikola Mićunović morali biti izuzeti u postupku odlučivanja o žalbama izjavljenim protiv prvostepene presude. Osim toga, rešenjem Vrhovnog suda Srbije u Beogradu VII Su.108/06 od 22.05.2006. godine, odbijen je zahtev branilaca osuđenog DD za izuzeće navedenih sudija, jer ne postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njihovu nepristrasnost.

Branioци osuđenog DD neosnovano pobijaju pravnosnažnu presudu zbog povrede prava osuđenog na odbranu na glavnom pretresu time što je prvostepeni sud odbio predloge odbrane za izvođenje dokaza koji idu u korist osuđenog i što je uskratio pravo braniocu osuđenog, advokatu AD da dâ završnu reč. Što se tiče odbijanja predloga odbrane osuđenog DD da se izvedu dokazi koji idu u korist osuđenog, Vrhovni sud nalazi da time nije povređeno pravo na odbranu osuđenog na glavnom pretresu. Naime, iz spisa predmeta i obrazloženja prvostepene i drugostepene presude proizilazi da su prvostepeni i drugostepeni sud pravilno postupili kada su odbili navedene predloge odbrane osuđenog. S tim u vezi u prvostepenoj i drugostepenoj presudi su navedeni jasni i uverljivi razlozi koji opravdavaju takav postupak suda, imajući u vidu ostale izvedene dokaze, a na osnovu kojih su, nakon svestrane ocene svih izvedenih dokaza pojedinačno i u odnosu na ostale izvedene dokaze, utvrđene odlučne činjenice. Prema tome, sledi, da sama po sebi činjenica da su odbijeni predlozi odbrane osuđenog da se izvedu određeni dokazi ne predstavlja povredu prava na odbranu osuđenog na glavnom pretresu, pogotovu ako se ima u vidu da je pobijanim presudama valjano obrazložen takav postupak suda. Stoga su neosnovani navodi u zahtevu da je odbijanjem predloga odbrane u žalbenom postupku učinjena povreda odredaba krivičnog postupka.

U odnosu na uskraćivanje završne reči advokatu AD, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je prekinuo izlaganje završne reči navedenog branioca i u vezi toga, po oceni ovog suda, navedeni su valjani razlozi u prvostepenoj i drugostepenoj presudi (strana 37 stav dva). Prema tome, sledi, da je prvostepeni sud pravilno postupio na osnovu člana 347. stav 2. ZKP, jer je pouzdano utvrđeno da se izlaganje branioca osuđenog odnosilo na svedočenje, a ne na završnu reč. Ovo tim pre, jer je optuženi imao i druge braniocе koji su izneli završne reči, te su stoga, neosnovani navodi u zahtevu da je povređeno pravo na odbranu osuđenog i da je postupljeno suprotno odredbi člana 17. ZKP.

Zahtevima se neosnovano pobija pravnosnažna presuda, zbog povrede krivičnog zakona na štetu osuđenih.

Ovaj sud nalazi da je pobijanom presudom, po pravilnoj primeni krivičnog zakona preinačena prvostepena presuda u pogledu pravne ocene dela i odluke o kaznama po službenoj dužnosti, odlučivši kao u izreci te presude.

Naime, prema članu 4. stav 1. KZ SRJ, na učinioca krivičnog dela primenjuje se zakon koji je važio u vreme izvršenja krivičnog dela, a prema stavu 2. istog člana, ako je posle izvršenja krivičnog dela izmenjen zakon, jednom ili više puta, primeniće se zakon koji je blaži za učinioca. Posle donošenja prvostepene presude stupio je na snagu Zakon o izmenama i dopunama Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije («Sl. list SRJ», br. 61 od 09.11.2001. godine) kojim je u članu 1. propisano da se briše tačka 1. člana 34. KZ SRJ, kojom je bilo određeno da se smrtna kazna može izreći kada je propisana zakonom republike, a članom 3. je propisano da zatvor ne može biti kraći od trideset dana ni duži od petnaest godina. Stav 2. istog člana izmenjen je i tada glasio: «za najteža krivična dela ili najteže oblike teških krivičnih dela može se propisati kazna zatvora od četrdeset godina. Ova kazna može se propisati samo uz kaznu zatvora od petnaest godina i ne može se izreći licu koje u vreme izvršenja krivičnog dela nije navršilo 21 godinu života».

Zakonom o izmenama i dopunama Krivičnog zakona Republike Srbije («Sl. glasnik RS» br. 10 od 01.03.2002. godine), brisan je član 2-a. KZ RS, pa se za ona krivična dela za koja je bila propisana smrtna kazna sama umesto ove kazne može izreći kazna zatvora od četrdeset godina, tako da član 47. stav 2. određuje da će se učinilac kazniti: «zatvorom najmanje deset godina ili zatvorom od četrdeset godina», što dalje znači da je u Krivičnom zakonu Republike Srbije smrtna kazna bila propisana i u periodu od 09.11.2001. godine do 01.03.2002. godine, kada je navedenim izmenama definitivno ukinuta i zamenjena kaznom zatvora u trajanju od četrdeset godina.

Iz izloženog dalje sledi da se nakon izmena saveznog i republičkog krivičnog zakonodavstva učiniocu više ne može izreći smrtna kazna i kazna zatvora u trajanju od dvadeset godina, već se na učinioce ima primeniti blaži zakon, tako da se umesto smrtnе kazne može izreći kazna zatvora u trajanju od četrdeset godina, a umesto kazne zatvora od dvadeset godina kazna zatvora u trajanju od petnaest godina, kako je to pravilno učinio i prvostepeni sud.

Međutim, imajući u vidu da je nakon donošenja prvostepene presude izmenjen krivični zakon donošenjem Krivičnog zakonika - «Sl. glasnik RS» br. 85 od 06.10.2005. godine i broj 88 od 04.10.2005. godine, a koji se primenjuje od 01.01.2006. godine, kojim je za krivična dela u pitanju sada članom 114. - teško ubistvo

predviđena kazna zatvora u trajanju od deset godina ili zatvor od trideset do četrdeset godina, pravilno je drugostepeni sud svojom presudom izmenio u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni prvostepenu presudu, jer je do očiglednosti jasno da je novi zakon - Krivični zakonik blaži jer u odnosu na raniji predviđa i mogućnost izricanja kazne zatvora u trajanju od trideset do četrdeset godina.

Kako je drugostepeni sud pravilno primenio krivični zakon, to su neosnovani navodi u zahtevu branioca osuđenog ŽŽ, da je nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja u smislu člana 369. tačka 3. ZKP. Naime, iz pravnosnažne presude proizilazi da osuđeni nije prijavio pripremanje krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od 30 do 40 godina. Stoga su krivično-pravne radnje osuđenog ŽŽ pravilno kvalifikovane kao krivično delo iz člana 331. stav 2. u vezi stava 1. KZ. Nadalje, imajući u vidu vreme izvršenja krivičnog dela i donošenja pravnosnažne presude, kao i zakonom propisanu kaznu za navedeno krivično delo, po oceni ovoga suda, nije nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja osuđenog.

Zahtevima branilaca osuđenih EE i ŽŽ se neosnovano pobija pravnosnažna presuda zbog povrede krivičnog zakona na štetu osuđenog iz člana 369. tačka 6. ZKP i s tim u vezi navodi da je osuđenima pogrešno u izrečene kazne uračunato vreme provedeno u pritvoru. Ovo iz razloga, jer odredbom člana 430. ZKP, nije propisana mogućnost podnošenja ovog vanrednog pravnog leka po navedenom osnovu. Osim toga, odredbom člana 190. ZKP, propisana je mogućnost, pored ostalog, da u slučaju da uračunavanje pritvora nije pravilno izvršeno, o tome može odlučiti posebnim rešenjem predsednik veća suda koji je sudio u prvom stepenu.

Branilac osuđenog GG, neosnovano u smislu člana 368. stav 1. tačka 6. ZKP, osporava nadležnost Okružnog suda u Beogradu, Posebno odeljenje, u odnosu na krivično delo izvršeno na štetu OO, jer se u smislu člana 430. ZKP, zahtev za ispitivanje zakonitosti pravnosnažne presude, po tom osnovu ne može podnositi.

Neosnovano u zahtevu branilac osuđenog GG, navodi razloge koji se odnose na odluku o kazni, koja je izrečena osuđenom. Naime, odredbom člana 430. ZKP, nije propisana mogućnost podnošenja ovog vanrednog pravnog leka zbog odluke o kazni, osim u slučaju kada je sud odlukom o kazni prekoračio ovlašćenje koje ima po zakonu. Kako je osuđenom drugostepenom presudom izrečena kazna u granicama zakonom propisane za navedeno krivično delo, to Vrhovni sud nalazi da se zahtevom neosnovano pobija pravnosnažna presuda i po navedenom osnovu.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 432. u vezi člana 424. ZKP, odlučeno je kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Zoran Popović, s.r. Milena Inić-Drecun, s.r.

za Goran Čavlina

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

an